

Autors: Joaquim Aloy i Bosch, Jordi Basiana i Obradors i Pere Gasol i Pujol. Col·laborador: Ramon Fons i Vilardell

1 LA CONFISCACIÓ DE CAN CRUSELLES A ARTÉS

Document, datat l'agost del 1937 i signat per l'alcalde i els consellers de l'Ajuntament d'Artés, en què es manifesta que la casa-torre de can Cruselles, confiscada des de feia més d'un any, es destinà a museu local, jardí i espai públic.

Moltes de les confiscacions del temps de guerra es justificaven per l'abandó de la propietat per part dels seus amos: molts, considerats d'ideologia dretana i contrarevolucionària, havien hagut de fugir per por de represàlies.

1

l'Alcalde i Consellers de l'Ajuntament de la vila d'Artés que sotassinen, manifesten, que:
MARIA CRUSSELLES FAURA, propietaria de la casa-torre coneguda per "CAN CRUSELLES" d'aquesta vila i del jardí anexo a la mateixa, considerada com element destacat de dretes, havent abandonat les esmentades casa-torre i jardí, el Comitè Antifeixista local, s'incautà d'ells, incautació que passà després a l'Ajuntament en setembre de 1936, destinant la Corporació la casa-torre a Museu local: i el jardí, a Parc Municipal Públic.

Artés el 25 d'agost de 1937

*Pere Aloy i Bosch
Jordi Basiana i Obradors
Jordi Martínez
Joan Correll
Pere Portell
Sebastià Creus
Lluís Agoramunt*

2

El que subscriuen, JOAN ROVIRO VILAPLANA I TERESA PUIGDOL LLENS, en representació de PRO INFÀNCIA OBRERA, associació domiciliada a Manresa, carrer Plaça de l'OM, núm 6, acudeixen a la Comissió de Responsabilitat i exposen:

Que havent-se incautat del pis primer de la finca núm 6 de l'entitat que representem degudament autoritzats, pis primer que era propietat, com tota la finca, de JOAN GALLIFA, element manifesta i declararam fachos, segons acord el Comitè Antifeixista de la Comarca, es declaren part interessada en l'apropiació definitiva de la finca esmentada en allò que es refereix al pis primer, després d'administració de Joan Gallifa, així com del mobiliari existent, conjuntament amb l'automòbil B. 32.664, marca Rugby.

Aquesta finca, mobiliari i automòbil van ésser incautats legalment segons nota que obre en poder nostre, el mes d'agost del 1936, per tal de destinar-ho al servei de la institució i assistència social a infants orfes de guerra d'acord amb les regles que tenim estableties.

Actualment el pis i mobiliari serveix per oficines de la nostra institució que munta una residència permanent d'infants refugiats de les zones de guerra i l'automòbil presta el servei de proveïment a la dita residència llunyada del centre i nucli principal de la ciutat, uns vuit quilòmetres.

Per tot això exposat,

A la Comissió, demanem que vulgueu tenir per presentada questa instància en temps i forma i previ els tràmits corresponents, recordiu la inscripció definitiva del pis primer de la finca, número 6, de la Plaça de l'OM, de Manresa, i de l'automòbil matrícula B. 32.64, a favor de PRO INFÀNCIA OBRERA que representem.

Així ho esperem. Manresa, 22 de setembre de 1937. President de la Comissió de Responsabilitat S. Barcelona.

*Josep Lluís Martínez
President de la Comissió de Responsabilitat S. Barcelona*

2 LES PROPIETATS DE JOAN GALLIFA, CONFISCACDES. Aquest document localitzat a l'Arxiu de Salamanca, datat el setembre del 1937, és un escrit de l'associació Pro Infància Obrera en què demana la legalització de la confiscació que s'havia fet de la finca propietat de Joan Gallifa a la Plana de l'Om, al centre de Manresa, així com del seu mobiliari i automòbil, per tal de destinar-ho tot plegat a "l'assistència social a infants orfes de guerra". L'associació La Llar de l'Infant, de Pro Infància Obrera, s'havia creat a Manresa el setembre del 1936 per tal d'acollir els fills dels milicians del Bages que lluitaven al front i dels que hi havien mort. A la pràctica, però, realitzà sobretot una tasca d'ajut als refugiatgs de guerra que arribaven al Bages procedents de diversos punts d'Espanya. La llar estava situada al poble de Rajadell, en els terrenys de la masia la Noguera (actualment Can Pressegué), coneguda també amb el nom de torre d'en Gallifa. Aquesta finca havia estat confiscada també al mateix Joan Gallifa, un dels industrials més importants de la comarca, i en un altre document se'n formalitzava la legalització.

PAPERS DE LA REPÚBLICA EN TEMPS DE GUERRA (1936-1939)

Confiscacions i col·lectivitzacions

Com a conseqüència dels fets revolucionaris del 19 de juliol del 1936, les confiscacions es prodigaren arreu de Catalunya, sota la pressió de sindicats i forces d'esquerres, i afectaren sobretot les institucions religioses, els centres polítics dretans i els seus respectius mitjans de comunicació. En aquesta conjuntura, les autoritats republicanes hagueren de legalitzar aquesta situació de fet, mitjançant un decret de la Generalitat del 12 de gener del 1937.

En aquelles circumstàncies abundaren també les confiscacions de les propietats de les persones considerades desafectes al règim republicà "i a la revolució".

En el desgavell de les primeres setmanes de guerra hi hagué moltes confiscacions imposades de manera abusiva: es donaren casos de milicians que, actuant sovint pel seu compte, s'apropiaren, mitjançant coacció, béns d'altres persones, simplement *requisant-los* per no tornar-los mai més. A mesura que aquesta situació s'anà més o menys normalitzant i les autoritats republicanes recuperaren el control, alguns dels afectats denunciaren aquests fets al Consell Municipal, el qual procurà solucionar els casos que no eren irreversibles.

El fracàs de la insurrecció militar a Catalunya va provocar, com hem vist, un buit de poder que va afavorir l'aplicació espontània de mètodes revolucionaris en el camp econòmic i social. Quan, després d'uns dies de vaga general, els obrers catalans van tornar a la feina, es van trobar

que molts empresaris, gerents i càrrecs directius de les indústries havien hagut de fugir o amagar-se per por de represàlies, en un context d'assassinats i desordres públics. I els que quedaven estaven disposats a qualsevol concessió davant les exigències dels sindicats, que –amb un predomini clar de la CNT– veien que havia arribat el moment pel qual havien lluitat tant temps: dur a terme la transformació revolucionària de la societat, que havia de ser igualitària i sense privilegis de classe.

A més, la necessitat de posar en marxa una altra vegada la producció també va afavorir que els obrers es lessin càrrec de les empreses; així s'iniciava el procés conegut amb el nom de col·lectivitzacions: la propietat de l'empresa passava a mans dels treballadors (és a dir, de la col·lectivitat), que la dirigien amb mètodes d'autogestió.

A l'hora de valorar l'eficàcia de les col·lectivitzacions cal recordar que van sorgir espontàniament, des de les bases sindicals (sobretot de les de la CNT, majoritària dins el proletariat català), sense esperar, en moltes ocasions, les directrius dels òrgans superiors del sindicat. Per aquest motiu, a banda de la desorganització inicial, hi va haver diferències en els procediments segons les empreses o sectors, i va saltar, en general, una planificació a llarg termini. També és cert que les circumstàncies cada cop més difícils de la guerra van dificultar el desenvolupament d'aquest intent revolucionari de transformació social, que la victòria franquista va liquidar totalment.

1

4029

<p>GENERALITAT DE CATALUNYA Comissió de Responsabilitat 13 OCT 1937 REGISTRE D'ENTRADA ... 918</p> <p>El que sotasinga, FRANCESC VINYALS SORIGUERA, en representació de la U.G.T., de Manresa, compareix davant la Comissió de Responsabilitats i diu:</p> <p>Que a conseqüència de la Revolució escalada per la provocació de la sublevació militar-feixista, aquesta entitat ha pogut d'incautar-se provisionalment i ocupar la finca nº 15 del carrer Salmerón, de Manresa, ocupat aquella data per la Congregació de Nostra Dona de l'Ensenyança.</p> <p>I com sigui que és de tot punt indispensable seguir ocupant l'eamentat immoble per a desenvolupar la tasca social que exigeixen actualment les circumstàncies per al triomf de la classe proletària,</p> <p>SOL·LICITA, els hi sigui legalitzada l'ocupació temporal i en tot cas la incautació de la referida finca, comprometent-se a satisfar les despeses totals de l'immoble així com també a realitzar pel seu compte i pagament aquelles obres que s'hagin de realitzar, quan les necessitats ho exigeixin.</p> <p>Manresa, 24 de juny del 1937.</p> <p style="text-align: right; margin-right: 10%;">X</p> <p style="text-align: right; margin-right: 10%;"> </p> <p style="text-align: right; margin-right: 10%;"> </p> <p style="text-align: right; margin-right: 10%;"><i>Santpedor</i></p> <p style="text-align: left; margin-left: 10%;"><i>6269-</i></p>		

4

A LA COMISSION DE RESPONSABILITATS

El que sota signa Antoni Colldeorn Claret en representació de la U.G.T. domiciliada en aquesta vila compareix davant de la Comissió de Responsabilitats i diu:

Que a conseqüència de la Revolució esclatada per la provocació miltar-fascista, aquesta entitat va tindre de incautarse provisionalment i ocupar el col·legi de les Herma nas Carmelites propietat de les mateixas.

I com sigui que es de tot punt indispensable seguir ocupant l'assentat immoble per a desenvolupar la tasques socials que exigeixen actualment les circumstàncies actuals per al triomf de la classe proletària.

12023
4

S O L I S I T A els sigui legalizada l'ocupació temporal i en tot cas l'incautació de la referida finca, comprometent-se a restituir les despeses totals del immoble, sisils com també a realitzar pel seu compte i pagament aquelles obres que s'hagin de realitzar, quan les necessitats ho exigeixin.

graner de Bages 26 de Juny del 1937

Antonio Colldeorn

GENERALITAT DE CATALUNYA
Comissió de Responsabilitats

13 JUL 1937

REGISTRE D'ENTRADA
2913

1933

369

2

Conselleria de Finances i la Generalitat de Catalunya
Comissió de Responsabilitat

D'acord amb el Decret 10 del Biuri Oficial i també d'acord amb l'ordre 12 del mateix:

Jenim a et fidular, que l'immoble apropiat del Partit Socialista Unificat de Catalunya, a Carrer Carretera de Vic n° 20 ex-convent de l'Infanta. X 7040

Interessada fer constar que la apropiació del mateix, es destinada una part del mateix a Secretaries del P.S.U.C. secretaries a les J.S.U.C. i Secretaries per la U.G.T. Rest de construcció.

Jaén hem present que'l P.S.U.C. i U.G.T. i té instal·lada una Escola en la qual hi assitzen 150 infants.

Les altres estàtutes solament son un parc que ja estan obengades i que les continuen amb les optacions fetes, per mitjà de seccions de la U.G.T. i Partit S.U.C.

La incautació del esmentit immoble fou feta arran dels esdeveniments del 19 de Juliol tota vegada que també hauria quedat vacant es per aquest motiu que procediren a l'esmentada incautació.

1.- Hem constar que aquest local, solament pot utilitzar-se, per aquesta destinació que li hem donat.

2.- Les Aules apropiades per escola i que reuneixin les devidues condicions, solament, si poden destinar 250 infants.

3.- Li tenim present que nosaltres ja hi tenim 150 infants actualment, ens mancan aquest nombre que segurament estarà complet, molt prou.

4.- Veurem que li hem donat a l'esmentida apropiació tan la utilitat necessaria.

C A D E C T E R I S T I Q U E S

Edifici consta de planta baixa, primer pis i terrat, formant el cos de l'edifici i més de llarg i 1 nau a cada costat, formant una U l'escola en el bell mig que dona a la plaça, passadissos, i es pot passar a les dependències petites que son utilitzades per secretaries, i les sales grans son utilitzades per escoles, queden algunes baix gran quantitat de claror, l'hem destinada a Salà d'Actes, aquelles 4 grans trets l'equipament i característiques de l'edifici esmentat, esperem donarreu cura i legalitzar, aquesta apropiació.

Viaqueu molta suya en bé de la causa anti-fascista.

1673
n°10

En una sessió ordinaria d'aquesta Corporació Municipal el Partit Obrer d'Unificació Marxista presentà una proposició demandant que l'Ajuntament s'incautés seguidament de totes les cases i solars existents en aquesta població i el seu terme.

A aquesta proposició presenta el Partit Socialista Unificat de Catalunya una contra-proposició similar a la anterior però en caràcter temporal.

Però a tot això, la Unió de Rabassaires i l'Esquerra manifestan estan conformes amb cap de les proposicions allegant que tracten d'un assumpte de tanta envergadura que no s'hauriade esperar-se que el Govern de la Generalitat de Catalunya decideixi sobre aquest particular.

I com sigui que el planteix d'aquest assumpte podria portar unes disidències de lamen-

SECRETARIA
POLÍTICA
SOCIAL

llo 308/1

3

GENERALITAT Comissari	1937
REGISTRE	Nº 2210
30 JUN 1937	

EXPOSICIÓ DE FETS

Amb motiu de l'alegement militar-fascista del 19 de juliol de l'any passat y de la esclatant victòria obtinguda pel poble treballador i revolucionari, els sindicats adherits a la Confederació Nacional del Treball van prendre un volumen pocas vegades consegut, com els va ocurrir als darrers organismes sindicals, i polítics d'aquesta guerra i revolucionaris.

Pins a llavora, i per efecte de les contínuas represions i dificultats que s'oposaven al normal desenvolupament dels nostres sindicats, van conseqüències de la lluita intensa que es portava a cap contra la burgesia i la reacció de la nostra classe sindical G.N.T., la situació econòmica dels mateixos era precària i, per tant, els locals-estabtges solien haver sempre, i eren en aquell moment més que mai, completament inadequats i insuficients. Com els nostres sindicats es troaven també molts dels altres organismes antifeixistes.

Es par això que en el Comitè Revolucionari Antifeixista local es planteu, a mitjans d'agost de l'any passat, la necessitat de donar a tots els organismes que participaven en la lluita antifeixista estatges apropiats segons la importància numèrica de cada un, donat que hi havien facilitats, doncs que els magnífics locals que fins allí havien ocupat estaven desocupats o individus de tendència reactionària estaven desocupats al fugir els seus estabtges en forma precipitada a conseqüència dels fets advenyuts.

Amb motiu d'això, a l'organització Confederal li va haver concedit un magnífic local, conegut per "El Hermanos", al carrer dels Esquletes d'aquesta ciutat, edifici de nouys plants que havia estat destinat a escoles dels M. Maristes. Menys tard, i a requeriment del Conseller de Cultura del Consell Municipal que el volia destinar oficialment a escoles, varen deixar aquest local per passar a ocupar un sengueret amb els números 48 i 50 del carrer d'en Guimerà, cadiat pel Consell Municipal amb el compromís de fer-hi algunes obres que mancaven per estar en condicions d'omplir les necessitats de la nostra Organització.

Es d'alleshores —última d'octubre de l'any passat— que els nostres sindicats (no tots, doncs encara no estan acabades les obres) ocupen l'esmentat edifici.

La qual cosa acreditem, els efectes oportuns, a

Manresa, de _____ de 1937

per la Federació Local de sindicats de la C.N.T.

J. M. Mirat

CIUTADÀ PRESIDENT DE LA COMISSION DE RESPONSABILITATS. Barcelona

5

Sindicals d'aquesta població la Alcaldia que sotasigna vetllant per a que no s'arribi a una tal situació ha acordat posarvos-ho en el vostre coneixement a fi de que se serviu treurens del duple disposant lo que millor signi procedent en justicia, qual cosa suplico sigui resolt prontament a l'objecte d'evitar noves discusions, quasi sempre de més resultats.

Visqueu molts anys.

Artés a 10 de desembre de 1936.

L'Alcalde.

Lluís Boch

Ministère de l'Intérieur. Barcelona.

LEGALITZACIÓ DE LES CONFISCACIONS

ESTATUTARIO DE LES CONFISCACIONS
Els documents que s'adjunten, trobats a l'Arxiu de Salamanca, responen a la sol·licitud de formalització oficial de confiscacions realitzades durant l'estiu del 1936.
Aquest tipus de decomissons tenien també un rerefons econòmic i social davant els creixents problemes financers municipals i la manca d'estatges per a tothom, en especial per atendre el creixent nombre de refugiats de guerra.

Així, la sessió municipal del 16 de desembre del 1937 declarava "faccioses" –cosa que comportava la confiscació de les seves propietats– les següents persones, la major part de les quals absents de la ciutat per motius de seguretat: Joaquim d'Argullol Vilarasau, Ignasi Altimiras Codina, Maria Batllés, Ramon Boixader, Manel Carreras, Francesc Escardivol, Ramon Duran Canal, Joan Gallifa Soler, Lluís Viñas Guix, Josep Bigatà Corrons, Josep Portabella d'Argullol, Manuel Oms de Prat, Maria Canongia Rosal, Antònia Canal de Duran, Miquel Trapé i Teresa Cornet, Antoni Serrallonga Mora i Enriqueta Masana vídua de Torrentó (mare de Bonaventura Torrentó, que –com vam esmentar al capítol 3– treballava a les oficines de la Delegación para la Recuperación de Documentos).

L'interès de les autoritats franquistes per aquests documents espoliats a les entitats i particulars era obtenir qualsevol informació referent a persones que d'alguna manera haguessin tingut alguna relació amb la revolució de cara a la seva posterior repressió. Haver participat en algun fet revolucionari, encara que hagués estat de manera pacífica, era motiu suficient per rebre sancions duríssimes – pena de mort inclosa – per part del govern franquista.

1 CONFISCACIÓ DE L'ANTIC CONVENT DE SANT FRANCESC
Sol·licitud de legalització de l'ocupació per part de la UGT de l'antic convent de Sant Francesc de Manresa, "ocupat aquella data per la Congregació de Nostra Dona de l'Ensenyança". En aquest mateix edifici s'instal·là, anys després d'acabada la guerra, l'escola Badia-Solé, i actualment hi ha el centre educatiu Joviat.

2 CONFISCACIÓ DE L'ANTIC CONVENT DELS INFANTS DE MANRESA
En aquest document del gener del 1937, el PSUC justifica la confiscació de l'antic convent dels Infants, situat a la carretera de Vic, per destinar-lo a secretaries del PSUC, de les Joventuts Socialistes i de la UGT. També es fa constar que, a l'edifici dels Infants, el PSUC i la UGT hi tenen "instal·lada una escol en la qual hi assisteixen 150 infants".

3 OCUPACIÓ D'UN LOCAL PER PART DE LA CNT
Aquest document del juny del 1937 és l'acreditació del local del carrer d'Àngel Guimerà núm. 48-50 de Manresa per part de la CNT, que havia ocupat aquest immoble. Aquesta central sindical, just a l'inici de la guerra, havia pres possessió del local dels Germans de les Escoles Cristianes ("els Hermanos"), situat al carrer dels Esquilets, però el va haver de deixar més tard a requeriment del regidor de Cultura, que el volia destinar de nou a ensenyament. El 1938 es va habilitar com a hospital de sang. Emilià Martínez, com a secretari de la Federació Local de Sindicats de la CNT, és qui signa el document.

5 CONFISCACIÓ AL POBLE DE GRANER DE BAGES (SANTPEDOR)
Document del juny del 1937, de la UGT de Santpedor, en què sol·licita formalitzar la confiscació del "col·legi de les Hermanas Carmelites propietat de les mateixas (sic)". El nom de Graner de Bages és el que tingué el poble de Santpedor durant la guerra.

5 DESACORD CONFISCADOR A L'AJUNTAMENT D'ARTÉS
En aquest ofici, del desembre del 1936, es pot constatar el desacord dels partits i sindicats de la corporació municipal d'Artés davant el procediment de confiscacions. L'alcalde, Lluís Bosch, demana a la conselleria de Seguretat Interior de la Generalitat de Catalunya instruccions que s'ajustin a dret respecte a les apropiacions de cases i solars. A l'escript ja es detecta la picabaralla entre el POUM i el PSUC, que va acabar pocs mesos després en els crueus Festa de Maig del 1937

Quan els sants desaparegueren dels pobles i els carrers

Un dels efectes dels fets revolucionaris i de l'onada anticlerical que es produí durant la guerra civil fou el canvi de noms de ciutats, viles i carrers que tenien a veure d'alguna manera amb la religió o amb la monarquia.

A continuació, reproduïm una mostra dels canvis que es feren en les denominacions de diversos municipis catalans i en el nomenclàtor manresà durant el període 1936-1939.

COM ES DEIEN ALGUNS MUNICIPIS DURANT LA GUERRA

NOM ANTERIOR	NOU NOM
Molins de Rei	Molins de Llobregat
Monistrol de Calders	Monistrol de Bages
Els Prats de Rei	Els Prats d'Anoia
Sant Adrià de Besòs	El Pla de Besòs
Sant Andreu de la Barca	Aiguëstoses de Llobregat
Sant Boi de Llobregat	Vilaboi
Sant Boi de Lluçanès	Aurora de Lluçanès
Sant Carles de la Ràpita	La Ràpita dels Alfacs
Sant Celoni	Baix Montseny
Sant Climent de Llobregat	El Cirerer de Llobregat
Sant Cugat del Vallès	Pins del Vallès
Sant Felip de Codines	Codines del Vallès
Sant Feliu Sasserra	Sasserra de Bages
Sant Fost de Campsentelles	Alba del Vallès
Sant Fruitós de Bages	Riudor de Bages
Sant Hilari Sacalm	Fonts de Sacalm
Sant Jaume de Frontanyà	Frontanyà de Roca
Sant Joan de Vilatorrada	Vilatorrada de Cardener
Sant Joan Despí	El Pi de Llobregat
Sant Martí de Sesgueioles	Sesgueioles
Sant Martí de Tous	Tous d'Anoia
Sant Mateu de Bages	Bages d'en Selvès
Sant Pere de Ribes	Ribes del Penedès
Sant Pere de Torelló	Bellserrat
Sant Pere de Vilamajor	La Força
Sant Pere Sallavinera	Sallavinera d'Anoia
Sant Quintí de Mediona	Aiguëshones
Sant Salvador de Guardiola	Guardiola de Bages
Sant Vicenç de Castellet	Castellet de Llobregat
Sant Vicenç dels Horts	Horts de Llobregat
Santa Coloma de Cervelló	Pinedes de Llobregat
Santa Coloma de Gramenet	Gramenet de Besòs
Santa Cristina d'Aro	Riudaura d'Aro
Santa Margarida de Montbui	Aiguëshones de Montbui
Santa Maria de Merlès	Merlès
Santa Maria d'Olo	Olo
Santa Susanna	Montagut de Mar
Santpedor	Graner de Bages

PROPER CAPÍTOL:

Les indústries de guerra manresanes
Durant el conflicte bèl·lic diverses fàbriques i tallers de Manresa van ser reconvertis en indústries de guerra i van passar a produir material militar de diferents tipus. Veurem alguns documents, arxivats a Salamanca, que en parlen.

EL REVOLUCIONARI NOMENCLÀTOR DE MANRESA

Aquests són els canvis de noms de carrers que es feren durant el temps de la guerra a Manresa:

NOM ANTERIOR	NOU NOM	EXPLICACIÓ NOU NOM
Arcs de Santa Llúcia	Arcs	
Baixada del Carme	Fraternitat	
Baixada del Pòpul	Baixada del Poble	
Beat Pagès	Tortosa i Cabrera	
Bisbe	Pau	
Canonge Montanyà	Campalans	Rafael Campalans. Fundador de la Unió Socialista de Catalunya
Canonge Mulet	Peius Gener	Pensador, periodista i polític català
Caputxins	Ascaso	Francesc Ascaso. Fundador de la FAI, mort el 19 de juliol del 1936
Cardenal Lluch	Colldeforns	Amadeu Colldeforns. Membre d'Estat Català, mort el 19 de juliol del 1936
Carme	6 d'Octubre	6 d'octubre del 1934. Data de proclamació de l'Estat Català per part de Lluís Companys
Carretera de Vic	Avinguda de Bonaventura Durruti	Líder anarquista, mort el novembre del 1936 defensant Madrid
Cova	Nakens	José Nakens. Republicà anticlerical
Llum	Compte	Jaume Compte. Dirigent d'Estat Català Partit Proletari, mort durant els fets del 6 d'Octubre del 1934
Muralla de Sant Domènec	Joan Selvés i Carrer	Alcalde de Manresa i conseller de Governació de la Generalitat
Muralla de Sant Francesc	Layret	Francesc Layret. Advocat laboralista, assassinat el 1930
Nou de Santa Clara	Aragó	Treballador de la Pirelli mort al front de guerra
Passeig de Pere III	Passeig de Manuel Ruiz Cintas	Dibuixant, músic i escriptor català
Plaça d'en Creus	Apel·les Mestres	En honor dels soldats de la República
Plaça de l'Om	Plaça del Combatent	Data del fracàs de la sublevació militar a Catalunya, el 1936
Plaça de Sant Ignasi	19 de juliol	Pais que ajuda desinteressadament a la República
Plaça de Valldaura	Plaça de Mèxic	Francesc Arin era membre del Partit Sindicalista
Plaça dels Infants	Francesc Arin (del març del 1937 al novembre del 1938)	
Plaça de Predicadors	Progrés	Les Brigades Internacionals eren unitats militars formades per voluntaris estrangers que lluitaren al costat de la República
Prolongació del carrer de Guimerà	Avinguda Komsomol	(a partir del novembre del 1938)
Sabateria	Carlota de Mena	
Sesgueioles	Roldán Cortada Dolcet	
Tous d'Anoia	Sant Andreu	
Bages d'en Selvès	Sant Bartomeu	
Ribes del Penedès	Sant Benet	
Bellserrat	Sant Francesc	
La Força	Sant Fructuós	
Sallavinera d'Anoia	Sant Joan d'en Coll	
Aiguëshones	Sant Josep	
Guardiola de Bages	Sant Llorenç de Brindisi	
Castellet de Llobregat		
Horts de Llobregat		
Pinedes de Llobregat		
Gramenet de Besòs		
Riudaura d'Aro		
Aiguëshones de Montbui		
Merlès		
Olo		
Montagut de Mar		
Graner de Bages		
Sant Marc	Sirval	
Sant Maurici	Carner i Romeu	
Sant Miquel	Ferrer i Guàrdia	
Sant Pan	Monturiol	
Sant Salvador	16 de febrer	
Sant Tomàs	Esteve i Seguí	
Santa Agnès	Fontbernat	
Santa Caterina	València	
Santa Llúcia	Seguí i Rubinat	
Santa Maria	Almirall	
Torrent de Sant Ignasi	Dramaturg Iglesias	
Tres Rouras	Secases	
Urgell	Joaquim Maurín	
Vell de Santa Clara	Germans Badia	